

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/20/2015
Identifikačné číslo spisu: 3114210327
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3114210327.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom v Bratislave, Cintorínska č. 21, IČO: 35 776 005, proti žalovanému: JUDr. Viliam Vaňko, so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Radlinského č. 578/11, ako správcovi konkurznej podstaty úpadcu BARBAKAN, s.r.o. v konkurze, so sídlom Veľké Bielice, Mostová č. 232, IČO: 36 674 397, o určenie pohľadávky za pohľadávku proti podstate, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. júla 2014, č. k. 13S/175/2014-32, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. júla 2014, č. k. 13S/175/2014-32 z r u š u j e .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaní o určenie popretej pohľadávky uložil žalobcovi, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia zložil na účet krajského súdu preddavok na trovy konania vo výške 309,35 eur pod následkom zastavenia konania.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že krajský súd v zmysle ust. § 32 ods. 11 vety prvej zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“), vychádzajúc z aplikačnej praxe súdov, že hodnotu práva v konaní o určenie popretej pohľadávky nie je možné vyjadriť v peniazoch, určil základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške jednej trinástiny výpočtového základu, čo predstavuje suma 61,87 eur. Keďže preddavok na trovy konania podľa ust. § 32 ods. 11 veta prvá zákona č. 7/2005 Z. z. je určený ako päťnásobok tejto základnej sadzby, predstavuje preddavok čiastku 309,35 eur.

Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na to, že zákon č. 7/2005 Z. z. rozlišuje pohľadávky prihlásené podľa § 28 a pohľadávky proti podstate uplatnené u správcu. Uviedol, že z gramatického a logického výkladu a najmä zo systematického zaradenia ust. § 32 ods. 11 zákona č. 7/2005 Z. z. jednoznačne vyplýva, že povinnosť zložiť preddavok na trovy konania sa vzťahuje len pre konania o určenie pohľadávky podľa ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z. z. V danom

prípade sa však veriteľ domáha určenia právneho dôvodu pohľadávky proti podstate podľa ust. § 87 ods. 8 zákona č. 7/2005 Z. z., a teda povinnosť zložiť preddavok na trovy konania sa na neho nevzťahuje.

Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu bez pojednávania v súlade s ust. § 250ja ods. 2 OSP, a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáha určenia, že pohľadávka vo výške 23.116,50 eur predstavujúca vyplatené dávky garančného poistenia zamestnancom úpadcu po vyhlásení konkurzu, uplatnená prihláškou z 20. mája 2011 je v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 29K/8/2009 na majetok dlžníka BARBAKAN, s.r.o. v konkurze, so sídlom Veľké Bielice, Mostová č. 232, IČO: 36 674 397 pohľadávkou proti podstate.

Správca konkurznej podstaty dňa 28. apríla 2014 žalobcovi oznámil, že neuznáva prihlásenú pohľadávku proti podstate vo výške 23.116,50 eur. Zároveň žalobcu vyzval, aby tento sa najneskôr v lehote 15 dní od doručenia výzvy žalobou podanou voči správcovi domáhal, aby súd určil právny dôvod alebo výšku pohľadávky proti podstate. Taktiež žalobcu poučil, že v prípade nepodania žaloby, na pohľadávku proti podstate sa v rozsahu, v akom ju správca neuznal, v konkurze neprihliada.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v danom prípade sa žalobca domáha určenia, že ním uplatnená pohľadávka je pohľadávkou proti podstate.

Právny režim pohľadávok proti podstate upravuje zákon č. 7/2005 Z. z. v § 87, pričom v uvedenom ustanovení je upravený aj osobitný postup, ktorý veriteľ uplatňuje v prípade, ak správca neuzná právny dôvod alebo výšku pohľadávky proti podstate. Podľa § 87 ods. 8 zákona č. 7/2005 Z. z., ak správca neuzná právny dôvod alebo výšku pohľadávky proti podstate, bez zbytočného odkladu vyzve veriteľa, aby sa najneskôr v lehote 15 dní od doručenia výzvy žalobou podanou voči správcovi domáhal, aby súd určil právny dôvod alebo výšku pohľadávky proti podstate s poučením o následkoch zmeškania tejto lehoty. Ak veriteľ žalobu včas nepodá, na pohľadávku proti podstate sa v rozsahu, v ktorom ju správca neuznal, v konkurze neprihliada. Ak sa už o právnom dôvode alebo výške pohľadávky proti podstate právoplatne rozhodlo po vyhlásení konkurzu, o určení jej právneho dôvodu alebo výšky už nie je možné rozhodovať podľa tohto ustanovenia.

Na druhej strane ustanovenia § 28 až 32a (kam patrí aj úprava platenia preddavkov) zákona č. 7/2005 Z. z. upravujú právny režim pohľadávok, ktoré nie sú pohľadávkami proti podstate, ako aj osobitný postup v prípade popretia pohľadávky správcom, alebo iným veriteľom (§ 32 zákona č. 7/2005 Z. z.).

Z uvedeného vyplýva, že zákon č. 7/2005 Z. z. rozlišuje pohľadávky podľa § 28 a pohľadávky proti podstate uplatnené u správcu, a to podľa spôsobu ich prihlásenia, resp. uplatnenia, ako i podľa postupu a lehôt pri ich uznaní a popretí, resp. neuznaní, tak i pri určení lehôt na uplatnenie práva na súde.

Nakoľko teda zákon č. 7/2005 Z. z. upravuje dva samostatné režimy ako aj postupy pri prihlasovaní pohľadávok (§ 28 a nasl.), alebo uplatňovaní pohľadávok (§ 87), nemožno vzájomne zamieňať ich jednotlivé procesné prvky.

To znamená, že uloženie povinnosti zložiť preddavok na trovy konania podľa § 32 ods. 11 zákona č. 7/2005 Z. z. sa vzťahuje výlučne na prípady, ktoré sa týkajú režimu prihlasovania pohľadávok podľa § 28 až 32a zákona č. 7/2005 Z. z. a nemožno preddavkovú povinnosť rozšíriť aj na režim uplatňovania pohľadávok podľa § 87.

Rovnako ako žalobca v podanom odvolaní, tak aj odvolací súd zastáva názor, že z gramatického a

logického výkladu a najmä zo systematického zaradenia ust. § 32 ods. 11 zákona č. 7/2005 Z. z. jednoznačne vyplýva, že povinnosť zložiť preddavok na trovy konania sa vzťahuje len pre konania o určenie pohľadávky podľa ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z. z.

Preto ak sa veriteľ domáha určenia právneho dôvodu pohľadávky proti podstate podľa ust. § 87 ods. 8 zákona č. 7/2005 Z. z., povinnosť zložiť preddavok na trovy konania mu z ust. § 87 zákona č. 7/2005 Z. z. nevyplýva, a teda takúto povinnosť nemá.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil podľa ust. § 250ja ods. 3 OSP a § 221 ods. 1 písm. h/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.